

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 53.498/1
van 5 juli 2013

over

een ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige
Gemeenschap 'zur Abänderung des Königlichen Erlasses vom
12. Oktober 1964 zur Regelung der Häufigkeit und der
Modalitäten der ärztlichen Untersuchungen und zur Festlegung
der Bedingungen für die Ausübung der schulärztlichen
Untersuchungen'

Op 5 juni 2013 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Gezin, Gezondheid en Sociale Aangelegenheden van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap ‘zur Abänderung des Königlichen Erlasses vom 12. Oktober 1964 zur Regelung der Häufigkeit und der Modalitäten der ärztlichen Untersuchungen und zur Festlegung der Bedingungen für die Ausübung der schulärztlichen Untersuchungen’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 27 juni 2013. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Jeroen VAN NIEUWENHOVE, staatsraden, Marc RIGAUX en Michel TISON, assessoren, en Marleen VERSCHRAEGHEN, toegevoegd griffier.

Het verslag is uitgebracht door Rein THIELEMANS, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 5 juli 2013.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

1. Het voor advies voorgelegde ontwerp strekt tot wijziging van het koninklijk besluit van 12 oktober 1964 ‘waarbij wordt geregeld hoe dikwijls en op welke wijze de geneeskundige onderzoeken worden verricht en onder welke voorwaarden het medisch schooltoezicht wordt uitgeoefend’.

De bijlage bij het genoemde besluit wordt vervangen (artikel 2 van het ontwerp). Die bijlage bepaalt de profylactische maatregelen tegen besmettelijke ziekten die op scholen en hogescholen moeten worden genomen in het kader van het medisch schooltoezicht. Tevens wordt de verwijzing naar die bijlage in het dispositief van het koninklijk besluit van 12 oktober 1964 gepreciseerd (artikel 1).

Het te nemen besluit treedt in werking op 1 september 2013.

2. Het ontworpen besluit vindt rechtsgrond in artikel 8, derde lid van de wet van 21 maart 1964 ‘op het medisch schooltoezicht’. Luidens die bepaling bepaalt de Regering van de Duitstalige Gemeenschap de lijst van de besmettelijke ziekten en de voorzorgsmaatregelen die noodzakelijk zijn om te voorkomen dat die ziekten zich op school verspreiden, alsook de procedure voor de meldingsplicht en de maatregelen die bij die besmettelijke ziekten moeten worden genomen.

In de aanhef van het ontworpen besluit wordt tevens verwezen naar artikel 2, § 1, 3°, van de voornoemde wet. Luidens die bepaling beoogt het medisch schooltoezicht onder meer de profylactische maatregelen bij de leerlingen en bij de leden van het personeel, die aangewezen zijn om de verspreiding van besmettelijke ziekten te vermijden. Deze bepaling bevat evenwel geen machtiging aan de Regering om dienaangaande rechtsregels uit te vaardigen en is dus niet dienstig als rechtsgrond voor het ontworpen besluit.

ONDERZOEK VAN HET ONTWERP

AANHEF

3. Gelet op hetgeen *sub* 2 is opgemerkt omtrent de rechtsgrond voor het te nemen besluit, moet de verwijzing naar artikel 2, § 1, 3°, van de wet van 21 maart 1964 worden weggelaten uit het eerste lid van de aanhef.

BIJLAGE

4. In punt A, 2°, b), derde alinea van de bijlage wordt gewag gemaakt van een (herhaling van een) vaccinatie in geval van difterie. De formulering van deze bepaling kan de indruk wekken dat het gaat om een verplichte vaccinatie, terwijl met betrekking tot de andere besmettelijke ziekten in de bijlage uitdrukkelijk wordt bepaald dat een vaccinatie (indien die bestaat) “aanbevolen” (“empfohlen”) is.

Indien het de bedoeling zou zijn om de (herhaling van de) vaccinatie voor difterie op te leggen, zou de vraag rijzen of de Duitstalige Gemeenschap wel bevoegd is om de ontworpen bepaling uit te vaardigen, aangezien de federale overheid overeenkomstig artikel 5, § 1, I, 2°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ bevoegd is voor de nationale maatregelen inzake profylaxis, waarmee volgens de parlementaire voorbereiding de verplichte vaccinaties worden bedoeld.¹ De gemachtigde verklaarde in dit verband het volgende:

“Es handelt sich auch bei Diphtherie lediglich um eine Empfehlung. Wir müssen also den Satz umformulieren bzw. wir müssen verdeutlichen, dass es sich um eine Empfehlung handelt.”

De ontworpen bepaling moet inderdaad in die zin worden geherformuleerd.

5. In punt A, 3°, b), van de bijlage wordt bepaald dat de begeleiding van de naaste gezinsomgeving van de zieke gebeurt volgens het “Nationaal Plan Poliomyelitis”. De gemachtigde verklaarde in dit verband het volgende:

“Beim Poliomyelitisplan handelt es sich um einen länderübergreifenden Plan der WHO, der in Belgien durch den belgischen Föderalstaat umgesetzt wird (weiterhin kompetent für die Polioimpfung). Dazu gibt es keine Veröffentlichung im BS. Die Impfung gegen Poliomyelitis ist allerdings eine vom belgischen Föderalstaat auferlegte Pflichtimpfung.”

De gemachtigde bezorgde voorts een verwijzing naar een online document², zijnde een “Guide de vaccination”, uitgegeven door de Hoge Gezondheidsraad. Deze gids bevat weliswaar een hoofdstuk over vaccinatie tegen polio, maar dit betreft de reguliere verplichte vaccinatie waarvoor de federale overheid bevoegd is (zie opmerking 4). Het is dan ook niet duidelijk naar welke specifieke voorschriften de steller van het ontwerp wil verwijzen, aangezien de verwijzing naar een bestaande bij wet verplichte vaccinatie waarvoor de federale overheid bevoegd is, alleszins redundant is.

¹ Verslag André-Pétry, *Parl. St. Senaat*, 1979-1980, 434-2, 125. Zie ook Arbitragehof 19 december 1991, nr. 40/91, 7.B.

² http://www.health.belgium.be/internet2Prd/groups/public/@public/@shc/documents/ie2divers/10758445_fr.pdf

De rechtszekerheid vereist dat de bestemmingen van de regel vervat in de genoemde bepaling van het ontwerp precies weten naar welke voorschriften men wil verwijzen. Die voorschriften moeten daarom nauwkeurig worden geïdentificeerd door middel van een verwijzing naar de betrokken onderdelen van het desbetreffende document. Als het gaat om voorschriften die door een officiële instantie zijn bekendgemaakt op een algemeen toegankelijke manier en er zekerheid bestaat over de op een bepaald moment geldende versie, kan een precieze verwijzing naar die voorschriften volstaan. In het andere geval moeten de betrokken voorschriften in de ontworpen bijlage zelf worden opgenomen.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Marleen VERSCHRAEGHEN

Marnix VAN DAMME